

Evangeliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ 1. Kor. 3. 8.

VI. évfolyam.

Budapest, 1913. november havában.

11. szám.

Isten gyülekezetének rendje.

A szervezkedés bibliai alapelveinek rövid áttekintése.

A szervezkedés isteni alapelve.

„Isten a rendnek Istene. Ezt bizonyítja az egész látható teremtés.“

Isten földi gyülekezetének feladatát képezi az embereknek a mennyei rendet kijelenteni. A jó pásztor vezeti Isten nyáját. Minél inkább közeledik az egyes hívő a jó pásztorhoz, annál közelebb jutnak egymáshoz is Isten gyülekezetének egyes tagjai.

Midőn Isten népét Egyiptomból kivette egy próféta által vezette őket. Az apostolok idejében a prófécia lelke által vezetett gyülekezetét és a rendnek, meg szervezetnek a legparányibb részleteit is a legnagyobb bölcseséggel intézte el az illető kor szükségleteinek megfelelően. Az adventi üzenetnek, Isten munkája befejezésének idejében ugyanezt fogja cselekedni.

Azonban lázadók is voltak a pusztában, akik Isten adománya és a rend ellen támadtak. Hasonlóképpentalálhatunk ilyeneket az apostolok idejében is. Nem csodálkozunk ezért ha napjainkban, sőt kebelünkben is megnyilatkozik a visszavonás lelke. Ám Isten a rendnek és békének Istene.

Lucifer volt minden rendetlenségnek

kezdeményezője. A lázadás munkáját már a mennyben megkezdte. Sikerült neki az angyalok egy részét is megnyerni nézeteinek. A „jövendőmondás lelke“ így szól ezen eseményről:

„A büszkeség és önzés szelleme készítette Lucifert arra, hogy Isten uralma és a menny rendje ellen fellázadjon. Bukása óta állandó törekvését képezte, hogy a lázongás és elégedetlenség ezen lelkét az emberi szivekbe is beplántálja.“ (Ősatyák és próféták. 403. old.)

Istennek és angyalainak legfőbb elve a rend és összhang. Erre vonatkozólag a következőket mondja a „bizonyág lelke“: „Istennek angyalai a legtökéletesebb összhangban munkálkodnak. A legtökéletesebb rend jellemzi minden cselekedetüket. Minél inkább törekszünk összhangban dolgozni a mennyei követekkel, annál inkább lehetségessé válik nekik segítségünkre jönni. Mindazok, akikben Isten lelke van, a rendet, összhangot és békét fogják támogatni és szeretni, minek folytán Isten angyalainak lehetségessé válik segítségünkre lenni. Ám de ezen mennyei követek sohasem fogják pecsétjüket a rendetlenség és zavar munkájára nyomni. Mindennemű rendetlenség, békétlenség és egyenetlenség Sátán oly irányu kísérlete csak, hogy sorainkat gyengítse, buzgalmunkat és bátorságunkat megrendítse s ezáltal Isten munkájának eredményét meghiusítsa. Ami lelkünk

ellenségének állandó célja Isten gyermekeit céljuk elérésétől oly távol tartani, amennyire csak lehetséges. Azért kísérli meg állandóan azon tévhitnek terjesztését hogy nem szükséges rendet tartanunk. Sőt arról akar bennünket meggyőzni, hogy mindennemű szervezet és rend csak szabadságunkat rabolja el és kényszerít meg rabságot jelent.“ (Bizonyoságtétel a gyülekezetek részére. I. köt 649. o.)

A szentírásnak számos példája bizonyítja, hogy ahol rend és szervezet volt, lehetetlen volt a személyes szabadságot megtámadni. Ahol azonban a rend felbomlott, azonnal lázadás, rendetlenség és bukás következett. Akik ezen uton akarnak haladni, a legnagyobb buzgalommal igyekeznek tanítványokra szert tenni. A szervezet és rend elleni harc tehát már a mennyben indult meg. Sátán a hosszú évezredek folyamán folytatta és csak akkor fejeztetik be, ha minden országot és hatalmat a mi Urunk Jézus Krisztus vesz át.

Amerikai utazásunk és a központi konferencia.

III.

Ez alkalommal nem részesültünk azon előjogban, hogy Withe testvérnőt körünkben üdvözölhessük, amint ez a legutóbbi központi konferencián történt, azonban buzdító üzenetet küldött hozzánk és mindnyájunkat lelkesített a munkára, amennyiben biztosított róla, hogy az Ur becsületes gyermekeinek bizonyosan győzelmet ad.

Ezen gyűlésen is bizonyosságát adta Isten népe óriási áldozatkészségének, amennyiben a gyűlés bezárása előtti estén, néhány óra alatt több, mint 85 ezer koronát gyűjtöttek össze. Ezen pénzt az

orvosi missió támogatására fordítják, amennyiben missióorvosokat és ápolókat képeznek ki sanatóriumaink és azon missió állomások részére, melyek Afrikában, Ázsiában és a tenger szigetein vannak.

A konferencia ezenkívül idejének egy részét az abstinens mozgalomnak szentelte. Vagy 200 hölgy, akik a nemzeti abstinens szövetségnek tagjai voltak, a nagy sátorban közgyűlést tartottak. Sok hasznos eszmét vetettek fel és sok oly beszéd hangzott el, aminek az alkohol elleni küzdelemben óriási hasznát vehetjük.

Az utolsó órákban természetesen ép oly fontos munkát végeztünk, mint az elsőben s a látogatók legnagyobb része szintén mind végig ottmaradt. A gyűlés általában előnyös benyomással volt az összes jelenlévőkre és bizonyára az üdvösség gyömölcset termi az örökkévalóságra.

Visszatérésem közben Chikagót is felkerestem, ahol szintén megindult már a munka a magyarok között. Vas és Móczár testvérek fáradoznak ott az Ur munkájának előbbrevitelén. Midőn ismét visszatértem New-Yorkba, a magyar városrészben egy nagy missiószátorban mintegy 400 főnyi közönséghez beszélhettem magyarul.

Ugyanazon estén a socialisták a közvetlen közelben tartottak szintén egy nagyobb gyűlést, hogy ezáltal a mi összejövetelünket zavarják. Azonban a dolog ráknézve végződött kedvező eredménnyel. Sokan jöttek, hogy meghallgassanak bennünket és nagyon előnyösen nyilatkoztak valamennyien. A mi imánk az, hogy az Isten az amerikai magyarság közötti minden egyes kísérletet áldjon meg, ugyszintén ébresszen munkásokat a többi nemzetiségek között

is, akik igazságát hirdessék. Sivák testvér és munkatársai New-Yorkban nagyon szépen kezdték meg munkájukat.

Tehát újból visszatértünk a mi szeretett munkánkhoz és kérjük Istent, hogy ugy nekünk, valamint a Duna-Unio területén lakó összes testvéreknek kölcsönözzön erőt és munkakedvet, hogy becsületesen megfelelhessünk azon élethivatásnak, melyre az Ur szólított fel bennünket. Teljesítse mindenki feladatát, hogy egykoron a nagy mestertől ezen szavakat halljuk:

„Te jámbor és hüséges szolgám, mivel a kevésen hüségesnek bizonyultál, sokat bizok rád.“

HUENERGARDT J. F.

(A „New Amsterdam“ hajó fedélzetén. Jul. 21.-én.)

Tapasztalatok a háboruból.

Midennapi életem, életmódom és missiómunkám különös benyomást gyakorolt környezetemre. Már a rettentő nagy gyalogolások között is figyeltek feljebbvalóim tevékenységem közepette. Miközben tisztársaim és szomszédaim 10 órai kimerítő ut után valamennyien a betegápoló kocsikra menekültek, hogy így kipihenhessék magukat, addig én állhatatosan és lelkiismeretesen helyemen maradtam s midőn este kimerülten feküdt le mindenki, én csak akkor láttam tulajdonkép hozzá, hogy a betegeket gyógyítsam, hogy erősítő szereket adjak nekik, hogy sebeiket bekötözzem és vigasztaljam őket. Ezen erőt és kitarlást a hosszas és fáradságos vándorlások alatt bizonytalanság csakis a jó Istennek köszönhetem; aki az egész idő alatt egészséggel ajándékozott meg. Az uta-

zás alatt csupán egy kevés vizet vittem magammal, ám szeszes italt, amit pedig a többiek drága pénzen vásároltak, sohasem. Így egy jó csomó pénzt és még több egészséget takarítottam meg, holott a többieknek sohasem volt elég pénzük és állandóan fejfájásról gyomorgörcsökről és emésztési zavarokról panaszkodtak. Habár mintegy 2 koronáért egész napi ellátásban részeseülhettem volna a tiszt étkezdében, ezt nem tettem mégsem, mert ott leginkább disznóhúst főztek, hanem megelégedtem a legénység szerény ellátásával, amely csak főzelékből, vagy ritkábban marhahusból állott. Kenyérben gyakran szenvedtünk hiányt és ha megérkezett, vagy penészes, vagy kökeménységű volt. Az utóbbi alakjában kedveltem, mert a graham kenyéret helyettesítette. Különben Vratzában vásároltam magamnak fűgét, mandulát, diót és pedig elég olcsón, mert a többiek ilyesmit egyáltalán nem ettek és inkább adtak 5 koronát egy fél liter borért, vagy konyakért, vagy egy skatulya közönséges dohányért. Ezáltal magyarázható, hogy miközben a többiek lesóványodtak én visszatérésemkor mintegy 2 kilóval súlyosabb lettem.

A háborus időben való táplálkozás reánk, adventistákra nézve szintén egy igen fontos problémát képez. Számos kísértésnek van az ember miatta kitéve. Sokszor hiányzik a szükséges eledel máskor pedig csábító körülménynek van az ember kitéve. Egy alkalommal meghívott ezredesem, hogy vele és még több tiszttel együtt egy sült malacból egyem. Minden áron rá akartak beszélni, ámbár már mondtam nekik, mért nem akarok enni. Ez egyuttal alkalmat adott, hogy egészségi reformjainkról beszéljek nekik és hogy figyelmeztessék őket a tisztátlan eledellel való

élés káros következményeire. Hogy visszatetszést ne szüljek, elfogadtam egy darab malacot és egy katonának adtam. Másnap tényleg rosszul érezte magát ezredesem, de mindig, valahányszor bort, vagy pálinkát ivott s így bőséges alkalma volt szavaimon gondolkodni.

Gyakran mentünk olyan falvakba, ahol a bolgár lakosok semmit sem akartak eladni. Ezért gyakran szenvedtem hiányt a szükséges élelmiszerekben. De az Ur megmutatta, mimódon kell magamnak ételmet szereznem. Egy napon is egy házba mentem és ott kértem: jaitza, mleko és cirenét, vagyis tojást, tejet és juhturót, de mint rendszeren most sem kaptam. Mikor távozni akartam, a háziasszony megkérdezte tőlem, nem-e vagyok orvos, mivel karomon a veres szalagot látta. Mikor igennel feleltem, tanácsot kért tőlem kis gyermeke részére, aki a fogzás miatt nagyon beteg volt. Volt a házban még egy katona is, a ki a görög elleni harcban súlyosan megsebesült. Mikor meglátott, megkért, hogy vizsgáljam meg sebéit és kötözsem be. Én természetesen ezt úgy önéki, valamint még másoknak is nagyon szívesen megtettem s így bőségesen megjutalmaztak tejjel, tojással, stb. Nagyon örültem ezen alkalmaknak, mert erősítette hitemet egyuttal elégtételül szolgáltak azért, hogy háborus időben még az ellenségnek is szolgálatára voltam.

Életmódom és vallási felfogásom csakhamar közismertté vált, úgy hogy tiszték és vezető férfiak jöttek hozzám és érdeklődtek az adventi mozgalom iránt. Számos alkalmam nyílt, hogy hadvezérekkel és ezredorvosokkal beszéljek igazságainkról. A hadi mozgósítás végén tudtomra adták, hogy

azon kevesek között, akiket különös kiüntetésben részesít a hadtestparancsnokság, az én szerény személyem is köztük van. Ez nem az én, hanem Isten igazságának a megdicsőítése, amely Isten nevét e földön megdicsőíti. Elutazásom előtt még néhány előfizetőt szerezhettem a „Semnele Timpului“ nevű folyóiratunk részére.

A mértéktelenség és a törvénytelen- ség következményei

az ázsiai kolera alakjában jelentkeztek. Ha puskagolyók által találva legfeljebb csak egy tucat ember halt meg, a kolera következtében legalább 2000 ember nem láthatta viszont hazáját. Egy napon egy barátomnak, aki kagylókat szedett egy tisztátlan patakából és azt megfőzni akarta, azt mondtam, hogy dobja el azt a megemészthetetlen dolgot. Nem fogadott szót és így megbetegedett. Elszállították a kolerás betegek osztályába. Rettenetesek a kolera betegjei. Egyik nap még egészen egészséges az ember, másnap pedig oly rettenetesen eltorzul, hogy az ember menekül tőle. Némelyek már néhány óra alatt meghalnak. Egyesek pedig átvergődnek a betegségen erős testszervezetük által. Úgy tapasztaltam, hogy legtöbbször fejfájással, hányással és hasmenéssel kezdődik. Röviddel ezután eltűnik az élet az arcból, a szemek elvesztik fényüket és a hang is teljesen elváltozik. Beteges nézésük lesz, arcuk elhalványul és ajkuk szederjes lesznek. Mindig vizet kérnek és általános gyengeségről meg szédülésről panaszkodnak. Később rettenetes görcseik vannak még végtagjaikban is, úgy hogy egyáltalán nem tudnak menni, hanem csak hanyatt feküdni, amíg meg nem halnak. Egy bizonyos fokú ör fel-

áldozást és emberszeretetet feltételez ezen betegeknek ápolása.

A hazatérés és viszontlátás

ideje végre 60 nehéz nap után elérkezett. Annál nagyobb örömmel vettük a leszerelést, mivel hazulról mind ez ideig semmi hírt nem hallottunk. Szabadon lélegezni és önállóan lenni oly fenséges előjog, amit a jövőben sokkal jobban fogok értékelni. Oh fenséges szabadság! Krisztusban lévő szabadság! Ugy éreztem magamat, mintha a halottak közül támadtam volna fel. Mintha ujonnan születtem volna. Az a gondolat, hogy kedveseimet újból láthatom és ölelhetem, mintegy megvillanyozva hajtott hazafelé. Mily öröme a viszontlátásnak! Összes testvéreinket életben találtam, ezenkívül feleségemet és gyermekeimet is láthattam, akik eközben hazaérkeztek a távoli Svájc-ból. Mindnyájan hálát adtunk az Istennek, magasztaltuk szent nevét és megfogadtuk, hogy a jövőben még hűségesebben fogjuk szolgálni. Így tehát 5 hónap után, mert ennyi telt el mióta elváltam a feleségemtől és gyermekeimtől, újból viszontláthattam őket és együtt adhattunk hálát mennyei atyánknak, hogy kegyében megtartott bennünket. Oh mily öröm lesz, ha az Ur eljövetelekor Isten minden gyermeke örömmel tekinthet vissza földi zárandoklásának tövises útjára! Mért ne vágyakoznánk ezután és mért ne siettetnők lelkes missziómunkánkkal az Urnak mihamarább való eljöveteletét!

Egyetlen adventista sem halt meg a háboruban, sem fegyver, sem pedig betegség következtében, hanem mindnyájan egészségben térhettek vissza körünkbe, felséges tapasztalatokkal meggazdagodva. Egyesek hűségesekek maradtak a

szombat megtartásában, minek folytán börtönbüntetéseket és egyéb kínzásokat kellett elszenvedniök. Az ostorcsapások és általában a testi büntetések nagyon gyakoriak voltak és igazságtalanul is kijutottak számos katonának. Leginkább Mateescu, Epurescu, Ilie, Christea és Dorobat testvéreket kínozták és kívülök még néhányat, kiknek nevét mindeddig nem volt alkalmam megtudni. Mateescu testvért tán megkímélték volna, ha egy testvérnő nem kereste volna fel a bucaresti erősségben, ahol tartózkodott. A testvérnőt mint kémeket elfogták és csak nagy utánjárással tudták kiszabadítani. Mateescu testvérnek kellett azután a következményeket elviselni. Az a testvérünk pedig, aki két szombatot együtt töltött Tutrakanban testvéreinkkel, mivel ezrede 5 napig visszamaradt, elveszítette türelmét és megszökött. Büntetésül elzárták, azonban megszökött onnan is és véglegesen elhagyta hazáját. Mantu testvért is behívták, azonban amint Bukarestbe érkezett azonnal hazaküldték, mert felesleges volt. Friedensauból is jött egy testvérünk, aki miután idejét letöltötte, visszautazott az iskolába.

Ha a háború ideje alatt keveset lehetett is az igazságért tenni, néhány kedves lélek mégis felvétellett a gyülekezésbe. A közlekedés helyreállítása után azt hiszem újból megindíthatjuk munkánkat, mert a kilátások ránknézve egyelőre elég kedvezők. A lakás, élelem és ruházat sajnos ezáltal nagyon drága lett. A keleten általában mind drágább lesz az élet. De mi az'Urak akárunk nézni, akitől a segély és gondoskodás bizton megérkezik a szükségesség idöben, hála és dicsőség legyen néki mindörökké!

Vigyázzatok és imádkozzatok.

580.

I.

Vigyázzatok és imádkozzatok,
Mert lelkünk megváltója,
Jézusunk csak úgy lakik nálatok,
Ha ég imátok lángja!

II.

Bástyázzátok körül sziveteket,
Mert az ördög nem alszik;
Le ne zárjátok szemeiteket,
Mert lelketek elveszik.

III.

Nehogy megszünjete imádkozni!
Jézus küzdött értetek,
Az égben ügyetek képviseli,
Tehát ne csüggedjetek!

IV.

Ne feledjete kötelességte,
Mig szavát nem halljátok,
Miglen eljön dicső völegényte,
S elközelget váltságte!

V.

(kar.)

Ébredjete és vigyázzate,
Fel bátran a munkára!
Hiszen nemsokára bejuttok
A boldogság honába!

Könyvárusítás.

Tekinthetjük-e a könyvárusítást életcélunkul?

Nagyon sokan vannak testvéreink között, akik a könyvárusítást csupán mellékfoglalkozásnak tekintik s akik csak akkor nyulnak hozzá, ha más munkájuk egyáltalán nincsen. Akik így gondolkodnak, azok semmiféle eredményt el nem érhetnek; aki csupán pénzkeresés céljából foglalkozik a könyvárusítással, az nem tud vele pénzt ke-

resni. Abban a tudatban kell lennünk, hogy az Ur bennünket munkája végzésére kiválasztott, hogy a mi kötelességünk és életcélunk az utolsó figyelemztető üzenettel az embereket megismertetni és egyuttal erősen kell hinniünk, hogy az Ur gondoskodik munkásai létfenntartásáról. Testvéreink közül nagyon sokan oly erősen ragaszkodnak világi kivatásukhoz, hogy csak akkor fognak a könyvárusításhoz, ha más kivezető utat már nem látnak s ezek mint tanulók azonnal annyit akarnak keresni, hogy összes adósságaikat kifizethessék. Mért nem kezdenek testvéreink akkor kolportálni, midőn jó dolguk van nekik? Midőn az igazságot megismertem, nagy kedvet kaptam a könyvárusításhoz s habár nagyon jó állásom volt, szabad időmben, különösen vasárnap délután, sőt más alkalommal is eladtam néhány könyvet. Mért kell a jó Istennek bennünket a szomorúság utján át a könyvárusításhoz üzni? Nem lenne-e sokkal szebb és fenségesebb önkéntesen, szeretettel végezni az Ur szolgálatát?

A könyvárusítás oly munka, amely legtovább fennmarad; ha már minden vállalat és iparág megszűnik, a könyvárusítás még akkor is virágzik, mindaddig, amig Isten minden gyermeke egybe nem gyűjtetik, amig teljes nem lesz a 144 ezernek száma. A jelenések könyvének 13, 17. része mindinkább teljesebe megy; ha nem vesszük fel a fenevad bélyegét, világi foglalkozás által csak nagy nehezen tudjuk megkeresni kenyerünket.

Midőn Krisztus tanítványait megkérdezte: Szenvedtetek-e sok éhséget? Így felelték: Nem, soha. Hasonlóképen én is elmondhatom, hogy mióta könyvárusítással foglalkozom, mindig volt bő-

ven pénzem. Számos könyáros van, akik havonta 270 koronát is keresnek. Én hat év óta kolportálok állandóan, télen nyáron és mondhatom, hogy állandóan, sőt még ezen nyáron is a legnagyobb sikert értem el ezen munkában. Aratás idején majdnem úgyszólván állandóan falvakban dolgoztam és mégis eladtam naponta mintegy 20 korona áru hönyvet. Ugyanily tapasztalatokat szereztek a többi testvérek is. Egy testvérnő, aki csak németül tud beszélni, június havában 7 óra alatt 45 koronáért, júliusban 5 óra alatt 25 koronáért adott el iratokat. A szerb vidékeken aratás idején gyülekezeti tagok kizárólag folyóiratokat árusítottak a legnagyobb eredménnyel. Ha örömmel állunk az Ur szolgálatába, akkor az Ur is segítségünkre lesz. Ezt tapasztaltam a múltban állandóan.

Braun S.

Gyülekezeteink pénztárnokaihoz!

Gyülekezeteink évnegyedes kimutatása alkalmával gyakran előfordul, hogy egyik vagy másik gyülekezet rovata a pénzre vonatkozólag üresen marad. Ily esetekben aztán természetes, hogy az egyes tagok, avagy az illető gyülekezetek pénztárnokai megkérdezik, hogy mi van azon tizeddel, vagy adománnyal, melyet átadtak a központi pénztárba. A pénz, ha feladták, bizonyosan be is érkezett, azonban oly későn küldték, hogy a kimutatásból kimaradt és e miatt csak a következő évnegyedes kimutatásban fogják leköszölni.

Ha valamely gyülekezet pénzküldeménye az új negyedév első hónapjá-

nak 4. napjáig nem érkezik meg Budapestre, akkor már elkésztett és csak a következő évnegyedes kimutatásban lesz nyugtázva.

Ezért felkérem összes egyesületeink és misszióterületeinek tagjait, elsősorban pedig pénztárosait, hogy gondoskodjanak arról, miszerint pénzküldeményeik legalább az illető hónap 4. napjáig Pestre érkezzenek a gyülekezeti kimutatással egyetemben.

Az Unió előjárója.

Figyelmeztetés.

Az Erdélyi és Romániai egyesületek könyvárusítási vezetője Wolfgang Gemeinhardt, Nagyszeben, Langgasse 31. Ezen területeken könyvárusítási ügyekben hozzá forduljanak a testvérek.

A titok felfedezve,

vagy

A hét pecsét feltörve.

Conradi L. R.

Ki nem vetne szívesen egy pillantást a jövőbe? Sajnos, oly kevésbé mélytányolt tény, hogy Isten a régi próféták által, közölte velünk az egész emberiség jövőjét, csak hogy ezen jövődölések a legutóbbi időig el voltak zárva, azaz nem érthettük őket meg. Isten azonban maga mondotta meg Dániel próféta által, hogy az utolsó időben sokan kutatják és nagy bölcseséget találnak benne. Ez ma történik meg és az emberek, akik ezen könyvből ismerték meg Istennak a világtörténelmi eseményekben megnyilatkozó titkát, nem győznek eléggé csodálkozni.

Ára kartonban 3 korona 60 fill.

„ kötve 4 „ 20 „

Az 1913. szeptember havi könyvárusítási jelentés.

Területek	Dolgozott		Rendelések		Elszállítva		Eladott könyvek		Brosurák		Folyóiratok			Össz. elad.	
	napok	órák	sz.	K. f.	sz.	K. f.	sz.	K. f.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.
Duna-Unió															
Közélmagyar egyesület															
10 állandókönyvtár	163	1229	—	—	—	—	36	84 60	1272	40	1570	168	14	1525	14
5 alkalmi „	72	483	4	5	4	6	1	2	286	36	296	31	24	329	10
Északmagyar miss. terület															
- állandó könyvtár	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
2 alkalmi „	12	96	—	—	—	—	—	—	25	46	90	10	40	35	86
Nyugatmagyar miss. terület															
5 állandó könyvtár	87	695	—	—	—	—	44	94 90	910	22	371	45	12	1050	24
2 alkalmi „	22	121	—	—	—	—	—	—	161	26	—	—	—	161	26
Adriai misszióterület															
könyvtár (vezető)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Erdélyi egyesület.															
5 áll. könyvtár	70	427	4	8 40	1	2	13	35 65	255	12	—	—	—	293	77
—alkalmi „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tisza-Száva miss. terület															
3 állandó könyvtár	45	372	—	—	—	—	73	176 78	208	01	119	15	04	399	83
5 alkalmi „	71	432	1	3 60	1	3 60	9	19 60	567	59	8	—	96	591	75
Romániai misszióterület															
1 könyvtár	6	15	—	—	—	—	—	—	14	—	—	—	—	14	—
Összesen:	548	3870	9	17	—	6	11	60	176	413	53	3699	76	2454	270
															4400
															29

Felhívás!

Ezen lap jelen számában egy cikksorozat fog megkezdődni az Ur munkájában és a gyülekezetekben szükséges rend és szervezetről. Rövid áttekintését képezi ez annak, amit a biblia ezen tárgyról mond. Kérem tehát az összes gyülekezeti tagokat, különösen pedig a gyülekezeti tisztviselőket s a munkásokat, hogy olvassák ezen dolgozatokat a legnagyobb gondossággal és imával, mert meg vagyunk róla győződve, hogy nagyon időszerűek és fontosak és nagy áldásunkra és segítségünkre lehetnek.

Huenergardt J. F.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja:

**A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapesten.**

Szerkesztőbizottság:

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.
Felelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára:

„Utolsó Üzenet“ és bibliai leckékkel:
Égész évre K 3.—
Amerikába S —80
(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, V., Katona József-u. 28., I. 5.
címre küldendők.